

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/69/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821202213
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821202213.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka, JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: ULTRAMAX, s.r.o., so sídlom M. Turkovej 46, 911 01 Trenčín, IČO: 36 348 333, právne zastúpený: JUDr. Marek Pavlík, advokát, so sídlom U. sv. K. XXX/XX, XXX XX F., proti žalovanej: C. N. C., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XXXX/XX, XXX XX F., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Andrej Jaroš, spol. s r.o., so sídlom Námestie sv. Anny 361/20, 911 01 Trenčín, IČO: 36 839 132, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/54/2021-87 zo dňa 7. januára 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 5Cb/54/2021-87 zo dňa 7. januára 2022 **z r u š u j e** a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel tak, že uložil žalovanej „povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Záložnej zmluvy uzatvorenej dňa 26.05.2009 medzi záložcom: ULTRAMAX, s.r.o. a záložným veriteľom - žalovanou k nehnuteľnostiam v k.úz. T., obec T., okres F., zapísaného pod č. V 899/2009 a to: 1. v celosti, t.j. v 1/1-ine na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/22, o výmere 1 m2, zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/71, o výmere 1718 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/73, o výmere 1558 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/77, o výmere 311 m2, zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/80, o výmere 414 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/85, o výmere 579 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/86, o výmere 46 m2, zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/88, o výmere 160 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/89, o výmere 12 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/93, o výmere 12 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/94, o výmere 12 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/99, o výmere 72 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/102, o výmere 394 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/104, o výmere 574 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/106, o výmere 175 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/107, o výmere 216 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/108, o výmere 616 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/110, o výmere 480 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/112, o výmere 57 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/116, o výmere 11 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/118, o výmere 28 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/119, o výmere 280 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/123, o výmere 54 m2, ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/125, o výmere 57 m2, zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/126, o výmere 85 m2, zastavaná plocha a nádvorie - rozostavaná stavba bez súp. čísla na parc. CKN č. 4857/86, 2. na spoluvlastnícky podiel 590/732-in na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/75, o výmere 650 m2, ostatná plocha, 3. na spoluvlastnícky podiel 1/3-ina na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/24, o výmere 9 m2, zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc.

CKN č. 4857/79, o výmere 445 m², zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/87, o výmere 67 m², zastavaná plocha a nádvorie, 4. na spoluvlastnícky podiel 7/8-ín na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/19, o výmere 5 m², zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/20, o výmere 13 m², zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/21, o výmere 131 m², zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/23, o výmere 193 m², zastavaná plocha a nádvorie - pozemok parc. CKN č. 4857/78, o výmere 83 m², zastavaná plocha a nádvorie, 5. na spoluvlastnícky podiel 19/20-ín na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/25, o výmere 498 m², zastavaná plocha a nádvorie, 6. na spoluvlastnícky podiel 79/90-ín na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/82, o výmere 714 m², ostatná plocha, 7. na spoluvlastnícky podiel 4/5-iny na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/83, o výmere 485 m², ostatná plocha, 8. na spoluvlastnícky podiel 7/12-in na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/84, o výmere 450 m², ostatná plocha, 9. na spoluvlastnícky podiel 444/750-ín na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/72, o výmere 322 m², ostatná plocha, 10. na spoluvlastnícky podiel 2/3-iny na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/74, o výmere 699 m², ostatná plocha, 11. na spoluvlastnícky podiel 7/12-in na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4310/13, o výmere 244 m², ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/76, o výmere 124 m², zastavaná plocha a nádvorie, 12. na spoluvlastnícky podiel 7/9-in na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 6960 : - pozemok parc. CKN č. 4857/90, o výmere 12 m², ostatná plocha, 13. na spoluvlastnícky podiel 15/16-in na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/91, o výmere 12 m², ostatná plocha, 14. na spoluvlastnícky podiel 5/6-ín na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/92, o výmere 12 m², ostatná plocha, 15. na spoluvlastnícky podiel 13/16-in na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/95, o výmere 12 m², ostatná plocha, 16. na spoluvlastnícky podiel 11/18-in na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/96, o výmere 12 m², ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 4857/97, o výmere 12 m², ostatná plocha, 17. na spoluvlastnícky podiel 2/3-iny na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 5446/3, o výmere 589 m², ostatná plocha - pozemok parc. CKN č. 5446/4, o výmere 12 m², ostatná plocha, 18. na spoluvlastnícky podiel 41/45-in na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/98, o výmere 105 m², ostatná plocha, 19. na spoluvlastnícky podiel 15/16-in na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/120, o výmere 215 m², ostatná plocha, 20. na spoluvlastnícky podiel 15/16-in na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX : - pozemok parc. CKN č. 4857/130, o výmere 91 m², zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parc. CKN č. 4857/133, o výmere 305 m², ostatná plocha“, zároveň uložil žalobcovi, „aby podal žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať určenia neexistencie záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej medzi žalobcom ako záložcom a žalovanou ako záložným veriteľom dňa 26.05.2009, registrovanej pod V 899/2009 v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia“.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že dňa 10.12.2021 žalobca sa domáhal proti žalovanej nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Záložnej zmluvy uzatvorenej dňa 26.5.2009 medzi záložcom „ULTRAMAX, s.r.o., so sídlom M. Turkovej 46, 911 01 Trenčín, IČO: 36 348 333 a záložným veriteľom C. N. C., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XX, XXX XX F., k nehnuteľnostiam v k.ú. T., obec T., okres F., ktorá je zapísané pod č. V 899/2009 na nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX pre obec a k.ú. T., okres F., konkrétne na (spolu) vlastnícke podiely tam evidované v prospech žalovanej“. Odôvodnil návrh tým, že v spoločnosti žalobcu je D. N. konateľom od 13.10.2005 (od vzniku spoločnosti) a súčasne spoločníkom s obchodným podielom predstavujúcim splatený vklad 2.987,453 Eur na základnom imaní. Žalovaná je v spoločnosti konateľkou od 13.10.2005 a spoločníčkou s obchodným podielom predstavujúcim splatený vklad 2.655,514 Eur na základnom imaní. D. N. a žalovaná ako dvaja konatelia spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú vždy dvaja konatelia spoločne. Podpisovanie za spoločnosť sa uskutočňuje tak, že k obchodnému menu spoločnosti pripoja svoje podpisy vždy dvaja konatelia. Spoločníkom spoločnosti žalobcu je aj W. C., nar. XX.X.XXXX. Zdôraznil žalobca, že spoločnosť je nefunkčná pre pretrvávajúce rozpory medzi konateľmi, ktorí nedokážu konať spoločne a blokovaná je akákoľvek zmena v spoločnosti. Vo vlastníctve spoločnosti ULTRAMAX, s.r.o. je rozsiahly nehnuteľný majetok, ktorý je zaťažený okrem iného aj záložným právom zriadeným na základe Záložnej zmluvy uzatvorenej ešte dňa 26.05.2009

8. Okresný súd sa stotožnil s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu, konajúceho aktuálne prostredníctvom jedného z konateľov, ktorý je zároveň spoločníkom žalobcu a ktorému Obchodný zákonník dáva aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby v prípade nároku na náhradu škody, ktorá reálne, výkonom záložného práva, hrozí, a to práve konaním záložného veriteľa, ktorý má postavenie druhého konateľa, s ktorým konajú spoločne. Len ťažko si možno predstaviť, konanie a podpisovanie druhým konateľom vo veci podania žaloby voči sebe, hoc v inej právnej pozícii ako je konateľ a spoločník. Na tieto prípady pamätá práve úprava § 135a Obchodného zákonníka, ktorá oprávňuje konateľa na podanie žaloby v prípade, ak konateľ spôsobil škodu tým, že poskytol plnenie spoločníkom v rozpore so zákonom, t.j. v danom prípade, žalovaná ako konateľ a spoločník by prijala plnenie v rozpore so zákonom, a to či sa tak skutočne aj stane, sa vyrieši v konaní vo veci samej.

9. Okresný súd preto uložil žalobcovi, aby v lehote 30 dní podal žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať určenia neexistencie záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej 26.5.2009, registrovanej pod V 899/2009, pretože len týmto určovacím výrokom sa odstráni spornosť - stav právnej neistoty žalobcu ako dlžníka a žalovanej ako záložného veriteľa, v rámci ktorého konania bude posudzovaná (ne)platnosť zmlúv ako aj to, či nároky z nich plynúce (nie) sú premlčané. Žalobou sa vyrieši aj stav - postavenie žalovanej ako záložného veriteľa, čo podľa okresného súdu bude mať vplyv na ozrejmienie jej postavenia v spoločnosti. Žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania, keďže týmto rozhodnutím sa konanie vo veci končí.

10. Proti uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná, a to s poukazom na § 357 písm. d) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“). V odvolaní žalovaná namietala závery okresného súdu v ods. 21 napadnutého rozhodnutia, poukázala pritom na svoje vyjadrenie k návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 9.12.2021 a zvýraznila údaje zapísané v Obchodnom registri vedenom Okresným súdom Trenčín, z ktorých podľa nej nepochybne vyplýva, že sa konanie za spoločnosť ULTRAMAX, s.r.o. realizuje tak, že „Spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú vždy dvaja konatelia spoločne. Podpisovanie za spoločnosť sa uskutočňuje tak, že k obchodnému menu spoločnosti pripoja svoje podpisy vždy dva konatelia“ (č.l. 98 spisu). Žalovaná uviedla, že p. D. N. ako spoločník spoločnosti ULTRAMAX, s.r.o., nie je v tomto konaní vedenom pred okresným súdom oprávnený konať za spoločnosť ULTRAMAX, s.r.o. a spoločnosť ULTRAMAX, s.r.o., keďže nie je zastúpená osobami oprávnenými konať za túto spoločnosť, nemá procesnú spôsobilosť na konanie. Nedostatok procesnej spôsobilosti nie je možné vzhľadom na rozpory medzi žalovanou a D. N. odstrániť.

11. V odvolaní žalovaná citovala § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Zároveň poukázala žalovaná na Spoločenskú zmluvu, a to jej čl. 11 bod 2, v zmysle ktorého je úprava oprávnenia konateľov konať za spoločnosť: „Spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú vždy dvaja konatelia spoločne. Podpisovanie za spoločnosť sa uskutočňuje tak, že k obchodnému menu spoločnosti pripoja svoje podpisy vždy dvaja konatelia. Toto oprávnenie konateľa môže byť obmedzené len rozhodnutím valného zhromaždenia a ustanoveniami tejto zmluvy. Uvedené obmedzenie nie je účinné voči tretím osobám“ (č.l. 98 spisu). Zároveň citovala žalovaná v odvolaní § 20 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „Občianskeho zákonníka“), a tiež zvýraznila § 40 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Žalovaná citovala § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je spoločník „oprávnený v mene spoločnosti uplatniť výlučne len nároky na náhradu škody alebo iné nároky, ktoré má spoločnosť voči konateľovi, alebo uplatniť nároky na splatenie vkladu proti spoločníkovi, ktorý je v omeškaní so splatením vkladu, prípadne nároky na vrátenie plnenia vyplateného spoločníkovi v rozpore so zákonom“ (č.l. 98 rub spisu). Tiež upriamila pozornosť odvolacieho súdu na doktrinálny výklad k predmetnému ustanoveniu, z ktorého vyplýva najmä, že „Z formulácie ustanovenia § 122 vyplýva, že každý spoločník je oprávnený v mene spoločnosti uplatniť nárok na náhradu škody alebo iné nároky, ktoré má spoločnosť voči konateľom, alebo uplatniť nároky na splatenie vkladu proti spoločníkovi, ktorý je v omeškaní so splatením vkladu, prípadne nárok na vrátenie plnenia vyplateného spoločníkovi v rozpore so zákonom. Pravá časť vety odseku 3 sa vzťahuje na konateľov a na spoločníkov sa vzťahuje druhá časť vety, pričom nároky voči spoločníkom sú presne špecifikované ako nároky na splatenie vkladu proti spoločníkovi, ktorý je v omeškaní s jeho splatením, a nároky na vrátenie plnenia vyplateného spoločníkovi v rozpore so zákonom. O iných nárokoch voči spoločníkovi ustanovenie § 122 ods. 3

nemá žiadnu osobitnú úpravu. Ustanovenie ods. 3 je výnimkou z aktívnej legitímácie spoločnosti pri uplatňovaní nárokov voči konateľom a spoločníkom. Iné nároky voči spoločníkom (priamo neuvedené v ods. 3) preto nie je možné uplatniť žalobou spoločníka.“ (In: G. Patakyová a kol., Obchodný zákonník. Komentár. 5. vydanie, Bratislava: C.H.Beck, s.r.o., 2016, 1666 s.)“ (č.l. 98 rub spisu). Zároveň žalovaná namietala, že nie je možné, aby D. N. ako spoločník spoločnosti ULTRAMAX s.r.o. bol oprávnený zastupovať spoločnosť ULTRAMAX, s.r.o., jednak vo veci podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia ako i vo veci uplatnenia námietky premlčania, či už vo vzťahu k pohľadávke alebo k záložnému právu. Opätovne žalovaná poukázala na to, že spoločník spoločnosti začal konanie voči žalovanej, no jeho podanie nesmeruje voči žalovanej z titulu postavenia konateľky alebo spoločnice spoločnosti žalobcu, ale naopak, podanie D. N. smeruje voči žalovanej, ktorá je v postavení veriteľa a súčasne záložného veriteľa spoločnosti ULTRAMAX, s.r.o. V tomto prípade sa nejedná o nárok žalobcu na náhradu škody alebo akékoľvek iné nároky žalobcu voči konateľovi ULTRAMAX, s.r.o, ale jedná sa o nárok uplatňovaný D. N. voči žalovanej ako veriteľovi a záložnému veriteľovi. Ak žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu a koná na základe § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka, tak v tomto prípade bol podľa žalovanej nesprávny záver prvostupňového súdu, ktorý návrhu žalobcu vyhovel. Tiež poukázala na to, že udelenie plnomocenstva advokátovi na zastupovanie žalobcu prekročilo oprávnenia D. N. a takto udelená moc je neplatná.

12. V odvolaní žalovaná namietala ods. 17. napadnutého uznesenia s tým, že zdôraznila „nebola premlčaná, nakoľko v predmetnej veci bol v súvislosti s uvedenou Zmluvou o pôžičke uzatvorený jednak Dodatok č. 1 zo dňa 20.05.2010, ktorým sa podľa jeho bodu 2. mal zmeniť termín splatnosti pôžičky najneskôr na deň 31.11.2014 ako i Dodatok č. 2 zo dňa 25.11.2014, ktorým sa podľa jeho bodu 3. mal zmeniť termín splatnosti pôžičky najneskôr na deň 30.10.2019“ (č.l. 99 spisu). Zároveň citovala § 100 ods. 2 tretia veta zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a poukázala na ods. 18. napadnutého rozhodnutia, pričom upozornila opäť na doktrínálnu definíciu škody, v zmysle Obchodného zákonníka, ktorou je majetková ujma, ktorá spočíva v tom, že sa zmenšil majetok poškodenej osoby v dôsledku porušenia právnej povinnosti alebo v dôsledku iných škodu spôsobujúcich udalostí, s ktorými právo spája povinnosť nahradiť škodu. Tiež citovala z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 319/2008. Realizáciou záložného práva nevznikne žalobcovi škoda na majetku, a to z dôvodu, že za finančné prostriedky získané od žalovanej žalobca nadobudol majetok, teda jeho majetok sa nezmenšil a realizáciu záložného práva „žalovanou ako záložným veriteľom, ktorý sa snaží uspokojiť svoju pohľadávku nemožno považovať za protiprávne konanie, a to ani v prípade, že je záložný veriteľ zároveň konateľom spoločnosti“ (č.l. 99 rub spisu). Nariadením neodkladného opatrenia poskytol okresný súd žalobcovi právnu ochranu, na ktorú žalobca nemá nárok. Citovala § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žiadala, aby na základe odvolania odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a konanie zastavil.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne. Nesúhlasil s tvrdeniami žalovanej, že žalobca ako spoločník odvíja svoju aktívnu legitímáciu od § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka, v spojení s ústavno-právnym výkladom tohto zákonného ustanovenia, najmä s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.10.2014 sp.zn. II. ÚS 398/2014, z ktorého aj citoval a zvýraznil, že „každý spoločník je oprávnený v mene spoločnosti uplatniť nároky na náhradu škody alebo iné nároky, ktoré má spoločnosť voči konateľovi“ a „právo uplatňovať nároky v mene spoločnosti voči konateľovi alebo spoločníkovi v prípade, keď nedôjde k uplatneniu uvedených nárokov zo strany spoločnosti samej patrí nepochybne medzi práva spoločníkov spoločností s ručením obmedzeným. Ide pritom o špeciálnu konštrukciu zákonného zastúpenia spoločnosti ktorýmkoľvek z jej spoločníkov. Jej účelom je spoločníkom umožniť, aby v záujme spoločnosti zasiahli z vlastnej iniciatívy vtedy, keď orgány spoločnosti zostávajú nečinné. V zmysle tohto ustanovenia sú spoločníci oprávnení v mene spoločnosti uplatňovať nasledovné nároky: a) nároky spoločnosti voči konateľom, ku ktorým patria najmä“ (č.l. 124 rub spisu). Žalobca ďalej zvýraznil, že ide o ďalšie nároky, o ktorých tak ustanoví zákon, spoločenská zmluva nároky spoločnosti voči spoločníkom, predovšetkým ďalšie nároky spoločnosti vyplývajúce jej voči spoločníkom zo zákona alebo spoločenskej zmluvy. „Týmto zákonným obmedzením pôsobnosti, ktorú za obvyklých okolností vykonávajú konatelia, a zákonným delegovaním práva konať v mene spoločnosti na spoločníka (navrhovateľa) zákon účinne garantuje možnosť presadenia práv a právom chránených záujmov spoločnosti v prípade, ak konatelia vo vzťahu k ochrane práv a presadzovaniu právom chránených záujmov spoločnosti zostávajú nečinní. Efektivitu tohto zákonného riešenia navyše umocňuje skutočnosť, že v prípade podania žaloby spoločníkom konatelia počas celej doby trvania súdneho sporu strácajú právo disponovať návrhom

(nemajú možnosť vziať uvedený návrh späť, nie sú oprávnení podávať opravné prostriedky alebo vydávať sa ich a pod.). V ktoromkoľvek štádiu súdneho konania je oprávnený konať v mene spoločnosti iba ten spoločník, ktorý žalobu podal, prípadne iná ním splnomocnená osoba...". Vychádzajúc aj z citovanej časti Komentára, ústavný súd zdôrazňuje, že pri konštruovaní textu § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka zákonodarca sledoval záujem zamedziť tomu, aby konateľ ako štatutárny orgán spoločnosti, ktorý zo subjektívnych dôvodov nechce konať za spoločnosť vo veciach, ktoré sa ho priamo dotýkajú, mohol pokračovať vo svojej deštruktívnej činnosti“ (č.l. 125 spisu). Poukázal na ústavno-právny výklad § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka. Uviedol, že až z odvolania žalovanej sa dozvedel, že má existovať Dodatok č. 2 zo dňa 25.11.2014, ktorým sa podľa jeho bodu 3 mal zmeniť termín splatnosti pôžičky, najneskôr na deň 30.10.2019. P. D. N. popiera existenciu platného, a teda aj ním podpísaného Dodatku č. 2 zo dňa 25.11.2014 k Zmluve o pôžičke. Je presvedčený žalobca, že grafologickým znaleckým posudkom sa jednoducho, spoľahlivo preukáže, že listina predložená žalovanou označená ako Dodatok č. 2 zo dňa 25.11.2014 je podpísaná so sfaľovaným podpisom D. N., čo pre žalovanú stranu môže dokonca zakladať trestno-právnu zodpovednosť. Zároveň citoval z Trestného zákona § 344 ods. 1. „Predloženie tohto listinného dôkazu, t.j. Dodatku č. 2 zo dňa 25.11.2014 žalovanou stranou s tým vedomím, že na tomto je sfaľovaný podpis p. D. N. a následné tvrdenia právneho zástupcu žalovanej strany, že realizáciou záložného práva žalovanej nevznikne spoločnosti ULTRAMAX, s.r.o. žiadna škoda na majetku - len opodstatňujú nutnosť zachovania nariadeného neodkladného opatrenia aj odvolacím súdom“ (č.l. 125 rub spisu). Tiež uviedol, že žalobca nečakal na právoplatnosť odvolaním napadnutého uznesenia, podal už aj žalobu vo veci samej, ktorú pripojil. Žalobca je presvedčený, že žalovaná predložením „sfaľovaného Dodatku č. 2 zo dňa 25.11.2014 (p. D. N. popiera pravosť svojho podpisu na Dodatku č. 2 - keďže nikdy takýto Dodatok č. 2 nepodpísal) konala nielenže v rozpore s ust § 265 Obz a ust. §3 OZ, ale aj protiprávne v zmysle vyššie už citovaného ust. § 344 Trestného zákona“ (č.l. 125 rub spisu) a zároveň poukázal na to, že žalovaná k svojmu vyjadreniu a tvrdeniu nepredložila Dodatok č. 2 zo dňa 25.11.2014, ktorým by svoje tvrdenie mohla preukazovať a tento predkladá až v odvolacom konaní. Pre žalobcu je takéto konanie prekvapivejšie, keďže na úrovni právnych zástupcov sa strany pokúsili urovnať spor mimosúdne, k čomu však nedošlo, keďže ponúknutú čiastku p. D. N. odmietol.

14. Doručené vyjadrenie žalobcu bolo doručené na vyjadrenie žalovanej, ktorá sa písomne vyjadrila. Poukázala na dôvody podaného odvolania, na ktorých zotrúva. Tiež zotrvala na tvrdení „že síce spoločník spoločnosti začal konanie voči Žalovanej, no jeho podanie nesmeruje voči Žalovanej z titulu jej postavenia ako konateľky alebo spoločnice spoločnosti ULTRAMAX, s.r.o., ale práve naopak, podanie D. N. smeruje voči Žalovanej, ktorá je v tomto prípade v postavení veriteľa a súčasne i záložného veriteľa spoločnosti ULTRAMAX, s.r.o. V súvislosti s uvedeným si dovoľujeme tvrdiť, že právo na realizáciu záložného práva Žalovanou nemá nič spoločné s výkonom jej funkcie ako konateľky spoločnosti ULTRAMAX, s.r.o. (a ani s jej postavením spoločníka v spoločnosti). Zastávame teda názor, že Žalobcovo tvrdenie, že koná na základe ust. § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka, od ktorého zároveň odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, je v tomto prípade nesprávne. Z toho dôvodu, je potrebné považovať konanie D. N., ktorý udelil plnú moc advokátovi na zastupovanie Žalobcu za prekročenie jeho oprávnenia konať za Žalovaného a takto udelená plná moc je neplatná“ (č.l. 138 rub spisu). Žalovaná sa vyjadrila i k tvrdeniu žalobcu v rovine grafologického znaleckého posudku, s týmto návrhom striktnie nesúhlasila a zdôraznila, že grafologické znalecké dokazovanie jednoznačne preukáže, že uvedený Dodatok č. 2 je pravý. Žalovaná kópiu Dodatku č. 2 našla medzi vecami týkajúcimi sa spoločnosti ULTRAMAX, s.r.o., ktoré žalobca nestihol odniesť z ich spoločnej domácnosti. Poukázala na to, že mimosúdne rokovania aj naďalej prebiehajú. Samotné odvolanie nemá vplyv na prebiehajúce mimosúdne konania. „Je mimoriadne zvláštne, že uvedené tvrdenia Žalobca uviedol až v podanej Žalobe a nikdy na tvrdené skutočnosti nepoukázal počas doterajšieho priebehu konania. Dovoľujeme si tiež tvrdiť, že takéto konanie Žalobcu vyvoláva značné pochybnosti o dôveryhodnosti takýchto tvrdení najmä v súvislosti so skutočnosťou, že predmetné tvrdenia neuviedol už v Návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Dovoľujeme si súdu uviesť, že Žalobca sa žiadnym spôsobom nezaslúžil o nadobudnutie majetku spoločnosťou ULTRAMAX, s.r.o. Majetok tejto spoločnosti bol nadobúdaný z finančných prostriedkov patriacich do výlučného vlastníctva Žalovanej“ (č.l. 139 spisu). Zotrvala žalovaná na svojom odvolacom návrhu.

15. K doručenému vyjadreniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že zotrval na svojich právnych úvahách, ktoré si osvojil súd prvého stupňa. Poprel tvrdenie žalovanej, že by si z ich spoločnej domácnosti mal odniesť Dodatok č. 2 - tento nikdy nepodpísal, považuje ho za neplatný, dôveryhodnosť tohto tvrdenia žalovanej oslabuje skutočnosť, že kópiu tohto Dodatku č. 2 predložila

až v rámci podaného odvolania. Žalobca mal za to, že konanie vo veci samej sa začína podaním žaloby, prezentované hypotézy zo strany žalovanej považuje za právne irelevantné. Vo veci samej bude musieť realnosť pôžičky žalovaná strana preukázať. Žalobca poprel tvrdenia žalovanej, že sa žiadnym spôsobom nezaslúžil o nadobudnutie majetku.

16. Uvedené vyjadrenie žalobcu bolo doručené na vyjadrenie žalovanej podľa doručky na č.l. 151 spisu dňa 20.5.2022.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom v medziach podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v zmysle § 329 ods. 1 veta prvá CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Pokiaľ išlo o označenie strán, tak je potrebné vysvetliť, že CSP samotný ich neoznačuje ako žalobcu a žalovanú, keďže neodkladné opatrenie nie je ex lege nevyhnutne viazané na konanie vo veci samej. Vo všeobecnosti osobu, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, označuje CSP ako navrhovateľa a u označenia protistrany prichádza do úvahy jej označenie v súlade s hmotným právom. Ak však žalobca v návrhu uvádzal označenie strán ako žalobca a žalovaná, čo rovnako prevzal aj okresný súd do napadnutého uznesenia, bolo preto dôvodné, aby aj v odvolacom konaní a v rozhodnutí o odvolaní boli strany označené zhodne ako vyplýva z napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Podľa § 329 ods. 1 veta druhá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

22. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

24. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

25. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

26. Podľa aktuálneho znenia Civilného sporového poriadku nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia nie je odvolacím dôvodom a nie je ani výslovným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 389 ods. 1 CSP). Uvedené však neznamená, že súd prvej inštancie nemusí rešpektovať § 220 ods. 2 CSP o náležitostiach rozhodnutia súdu v časti odôvodnenia a vôbec, resp. dodatočne neodôvodniť záver svojho rozhodnutia.

27. Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky riešia otázku spravodlivého súdneho konania vo vzťahu k riadnemu odôvodneniu rozhodnutia a dodržiavaniu § 157 ods. 2 OSP (v čase rozhodovania odvolacieho súdu § 220 ods. 2 CSP). Príkladom v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/2005 zo dňa 16. marca 2005, podľa ktorého

„súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné.“ Ďalej sa odkazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008, podľa ktorého rovnako vyplýva, že za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je treba považovať aj nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorú požiadavku v konaní pred všeobecným súdom stanovuje § 157 ods. 2 OSP (k momentu rozhodovania odvolacieho súdu § 220 ods. 2 CSP). Rovnako podľa právnej vety Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. I. ÚS 327/2010 je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutia a náležitý, t.j. zákonom vyžadovaný spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V zmysle tohto citovaného Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky obsah základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nespočíva iba v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Zahŕňa aj právo na určitú kvalitu súdneho konania definovanú procesnými garanciami spravodlivého súdneho konania, ako sú požiadavky rešpektovania zásad kontradiktórnosti alebo rovnosť zbraní, či právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorá má byť v konkrétnom prípade poskytnutá. Zásada spravodlivosti obsiahnutá v práve na spravodlivé súdne konanie, ktoré vyplýva z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, totiž vyžaduje, aby súdy založili svoje rozhodnutia na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokovanej veci.

28. Nadväzne možno konštatovať, že pokiaľ súd neodôvodní svoje rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, odníme strane právo konať pred súdom. Právo podať odvolanie môže strana vo svojej veci uplatniť len v takom prípade, pokiaľ rozhodnutie, ktoré odvolaním napáda, obsahuje určité, zrozumiteľné a jasné dôvody, prečo súd vo veci tak rozhodol. Pokiaľ v rozhodnutí súdu nie sú dodržané náležitosti obsahu súdneho rozhodnutia, a to najmä z hľadiska odôvodnenia rozhodnutia súdu, nemá účastník konania možnosť, aby uplatnil svoje procesné právo podať odvolanie, a preto platí, že postupom súdu (nedostatok dôvodov rozhodnutia) mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Pokiaľ by totiž odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu ničím neodôvodnený, resp. nedostatočne odôvodnený záver súdu prvej inštancie, namiesto, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie založené na tomto závere ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, porušil by tým nielen zásadu dvojinstančnosti konania, ale v konečnom dôsledku i rovnosť sporových strán, čím by nepochybne došlo k odňatiu konania.

29. Z vyššie uvedeného, v nadväznosti na podané odvolanie, krajský súd teda primárne skúmal, či má spôsobilý predmet skúmania, a to súdne rozhodnutie súdu prvej inštancie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, krajský súd však konštatuje, že predmetné rozhodnutie nemá všetky atribúty vyplývajúce z § 220 ods. 2 CSP.

30. V zmysle úpravy v § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie možno nariadiť len v prípade, ak je potrebná bezodkladná úprava pomerov, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Ten, kto požaduje nariadenie neodkladného opatrenia, je pritom v zmysle § 326 ods. 1 CSP povinný opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a zároveň opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že nielen k dátumu konania a rozhodnutia okresným súdom, ale aj k momentu rozhodovania odvolacím súdom, musia byť splnené kumulatívne stanovené podmienky, len za ktorých môže dôjsť k nariadeniu neodkladného opatrenia. Týmito podmienkami sú: 1/ hodnoverné opísanie skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana navrhovaným neodkladným opatrením a 2/ uvedenie skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Vzhľadom na úpravu podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v zákone

kumulatívnym spôsobom, pre vyhovie návrhu je potrebné súčasné splnenie týchto kumulatívnych podmienok.

31. Odvolací súd preskúmaval v rozsahu podaného odvolania napadnuté uznesenie okresného súdu, teda či tento zákonným a ústavným spôsobom postupoval, pokiaľ zisťoval, či boli zo strany žalobcu osvedčené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd v danej veci konštatoval naplnenie kumulatívnych podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a v rámci napadnutého rozhodnutia dospel k záveru o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V ods. 21. napadnutého rozhodnutia konštatoval, že sa stotožnil s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, ktorý konal prostredníctvom jedného z konateľov, ktorý je zároveň spoločníkom žalobcu a ktorému Obchodný zákonník dáva aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby v prípade nároku na náhradu škody, ktorá reálne podľa okresného súdu, konaním záložného veriteľa žalobcovi, hrozí. Okresný súd konštatoval, že záložný veriteľ má postavenie druhého konateľa, s ktorým konateľ i spoločník podávajúci žalobcu, konajú spoločne. Vo vzťahu k týmto záverom okresného súdu však nie je možné konštatovať, že by okresný súd uviedol rozhodujúcu právnu úpravu, ktorú na tieto svoje závery v právnej rovine okresný súd aplikoval. Vzhľadom na uvedenú absenciu aplikovanej právnej úpravy potom nebolo možné odvolacím súdom vyhodnotiť správnosť týchto úvah, obzvlášť, ak boli odvolateľkou v odvolaní namietané. Je zrejmé, že žalovaná v rámci odvolania poukazovala na právnu úpravu § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka. Okresný súd túto úpravu podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nepoužil, okresný súd však uviedol, že na dané prípady pamätá § 135a Obchodného zákonníka, ktorý oprávňuje konateľa na podanie žaloby, v prípade, ak konateľ spôsobil (môže spôsobiť škodu) tým, že poskytol plnenie spoločníkom v rozpore so zákonom, t.j. podľa žalobcu v danom prípade a zvýraznil, že žalovaná ako konateľ a spoločník by potom prijala plnenie v rozpore so zákonom to, či sa tak skutočne aj stane, z pohľadu toho, či žalovaná porušila svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti sa vyrieši v konaní vo veci samej. Okresný súd uvedené závery prijal v napadnutom rozhodnutí, avšak bez toho, aby posúdil obranu žalovanej, tak ako bola produkovaná v relevantnom štádiu prvoinštančného konania, kde žalovaná uvádzala, „že spoločník spoločnosti tu síce začal konanie voči žalovanej ale nie ako konateľke spoločnosti ULTRAMAX s.r.o. ale ako záložnému veriteľovi spoločnosti ULTRAMAX s.r.o. a nejedná sa o nárok žalobcu na náhradu škody alebo akýkoľvek nárok žalobcu voči konateľovi spoločnosti ULTRAMAX s.r.o. ale o nárok voči záložnému veriteľovi. Z tohto dôvodu, je potrebné považovať konanie D. N., ktorý udelil plnú moc advokátovi na zastupovanie žalobcu za prekročenie jeho oprávnenia konať za žalovaného a takto udelená plná moc je neplatná“ (č.l. 85 rub spisu). Uvedená obrana žalovanej mala premietnutie i vo vyvolanom odvolacom konaní. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu však nie je zrejmé, že okresný súd sa s uvedenou obranou žalovanej i vysporiadal. Nie je možné bez ďalšieho vyvodit' myšlienkové pochody a úvahy okresného súdu, pri posúdení statusu žalovanej, ktorá v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je označená ako C. N., C., rod. L. s dátumom narodenia, bytom M. F. XX, XXX XX F. a z obsahu podaného návrhu je zrejmé, že žalobca žalovaný, jej status mal daný v rovine konateľa spoločnosti, ak v návrhu v časti III. (č.l. 8 rub spisu) ju označil ako konateľku spoločnosti s tým, že táto bola vyzvaná, aby nekonala protiprávne v rozpore so zákonnými povinnosťami konateľa podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, a to všetko vo väzbe na petit žiadaného neodkladného opatrenia, ktorý predstavoval vyjadrenie uloženej povinnosti žalovanej ako záložnej veriteľke. Tiež uvádzal, že „Žalovaná totiž preukázateľne koná vo svoj vlastný prospech, pričom toto jej konanie je v hrubom rozpore s jej povinnosťami konateľa spol. ULTRAMAX, s.r.o. podľa ust. § 135a Obchodného zákonníka. Podľa ust. § 135a ods. 1 Obz.: „Konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti. Podľa ust. § 135a ods.2 prvá veta Obz.: Konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili“ (č.l. 8 rub spisu). Ak žalobca konanie žalovanej vyhodnocoval ako konanie konateľky, odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu od § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka, tak potom podľa odvolacieho súdu nie je zrejmé, ako okresný súd vo vzťahu k žalovanej, čo by konateľke žalobcu vyhodnotil záložnú zmluvu, ktorá bola uzavretá podľa § 151 Občianskeho zákonníka, najmä vo vzťahu k časti II., ale v konečnom dôsledku i vo vzťahu k jej celej záložnej zmluve.

32. Odvolací súd považoval za nesporné, v zmysle výpisu z Obchodného registra Trenčín, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 16097/R, že ULTRAMAX, s.r.o., so sídlom M. Turkovej 46, 911 01 Trenčín, IČO: 36 348 333, teda túto „spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú vždy dvaja konatelia spoločne. Podpisovanie za spoločnosť sa uskutočňuje tak, že k obchodnému menu spoločnosti pripoja svoje podpisy vždy dvaja konatelia“, D. N., bytom E. XX, XXX XX R. a C. N. C., bytom M. F. XX, XXX XX F.. Je teda zrejmé, že konatelia žalobcu konajú v mene právnickej osoby spôsobom, ktorý vyplýva z obchodného registra a zo spoločenskej zmluvy, a to z čl. 11, v zmysle ktorej „spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú vždy dvaja konatelia spoločne. Podpisovanie za spoločnosť sa uskutočňuje tak, že k obchodnému menu spoločnosti pripoja svoje podpisy vždy dvaja konatelia. Toto oprávnenie konateľa môže byť obmedzené len rozhodnutím valného zhromaždenia a ustanoveniami tejto zmluvy. Uvedené obmedzenie nie je účinné voči tretím osobám“ (č.l. 104 spisu).

33. Podľa § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na to oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom.

34. Podľa § 13 ods. 1 druhá veta Obchodného zákonníka, právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ne koná zástupca.

35. Podľa ustanovenia tohto zákona o jednotlivých obchodných spoločnostiach a družstve, určujú štatutárny orgán, ktoré konanie je konaním podnikateľa.

36. Podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka, štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

37. Poukazuje odvolací súd na doktrínálne závery k citovaným zákonným ustanoveniam a ku konaniu v mene právnickej osoby.

38. Odvolací súd zvyrazňuje, že spôsob konania znamená určenie, ako kolektívny orgán, ktorý je tvorený niekoľkými konateľmi prejavuje vôľu právnickej osoby navonok vo vzťahu k tretím osobám. Spôsob konania štatutárneho orgánu je povinne zapisovaným údajom do obchodného registra a zároveň obligatórnou náležitosťou spoločenskej zmluvy. Spôsob konania v mene spoločnosti pri viacerých konateľoch je upravený dispozitívnym ustanovením. V zmysle tejto úpravy, ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, pokiaľ spoločenská zmluva neustanovuje inak. Spôsobom konania sa v mene spoločnosti prejavuje vôľa právnickej osoby navonok voči tretím osobám, a to v zmysle Obchodného zákonníka a podľa úpravy v spoločenskej zmluve. Nedodržanie spôsobu konania v mene spoločnosti môže v konečnom dôsledku viesť k neplatnosti právneho úkonu, pretože vôľa právnickej osoby navonok voči tretím osobám, nebola prejavovaná zákonným predpokladaným spôsobom, určeným spôsobom konania v mene spoločnosti.

39. Pripomína na tomto mieste odvolací súd, že „...Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 192/2004).

40. Podľa odvolacieho súdu, napriek tomu, že žalobca aktívnu vecnú legitímáciu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvodzuje od § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka, tak zo samotného návrhu s dôrazom na povinnosť, ktorej uloženia sa žalovanej petitom domáha, vyplýva, že sa domáha uloženia povinnosti voči žalovanej ako záložnej veriteľke, aby sa táto zdržala výkonu záložného práva,

vyplývajúceho zo záložnej zmluvy. Pokiaľ okresný súd uvádzal v napadnutom rozhodnutí § 135a Obchodného zákonníka, vo vzťahu ku ktorému konštatoval, že oprávňuje konateľa na podanie žaloby v prípade, ak konateľ spôsobil škodu tým, že poskytol plnenie spoločníkom, v rozpore so zákonom a že v danom prípade žalovaná ako konateľ a spoločník by prijala plnenie v rozpore so zákonom, tak nie je zrejmé z uvedených záverov okresného súdu, ako k týmto záverom dospel, keďže neuviedol žiadne skutkové okolnosti, ktoré vyhodnocoval vo vzťahu k takto prijatým záverom, ak bol pripojený listinný dôkaz, a to záložná zmluva, uzatvorená medzi žalovanou-veriteľkou, čo by fyzickou osobou, pričom neboli konštatované iné závery okresného súdu, vo vzťahu k statusu žalovanej, berúc do úvahy petičný návrh na nariadenie neodkladného nariadenia ako i výrokovú časť napadnutého rozhodnutia okresného súdu a tiež nebolo vyhodnotené v tejto rovine ani tvrdenie žalobcu korešpondujúce skutočnostiam vyplývajúcim z Obchodného registra a zo spoločenskej zmluvy, že konatelia sú za žalobcu oprávnení konať len spoločne. Napriek týmto skutočnostiam dospel okresný súd k záveru o osvedčení nároku žalobcu bez odôvodnenia rozhodujúcich skutočností, ako i právnej úpravy vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, ako i vecnej legitímácie vo vzťahu k žalovanej. Za tohto stavu potom závery okresného súdu, vyslovené v ods. 20. uznesenia okresným súdom, zvyrazňujú potencionálne negatívne následky výkonu záložného práva, vo vzťahu ku ktorým okresný súd konštatoval, že značne prevažujú následky spojené s dočasným zákazom uloženým žalovanej v rozsahu zdržania sa výkonu záložného práva formou priameho predaja, nebolo možné vyhodnotiť ako také, ktoré by bez ďalšieho nahrádzali absenciu skutočností, vyššie konštatovaných odvolacím súdom. Má za to odvolací súd, že okresným súdom prijaté závery, v dôsledku ktorých posúdil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodný, bez toho, aby dôsledne vyhodnocoval všetky skutočnosti, vyplývajúce z § 326 ods. 1 CSP, považoval odvolací súd za nepreskúmateľné, čo sa v konečnom dôsledku premietlo do predčasnosti prijatých skutkových záverov a následne i do predčasnosti prijatých záverov v právnej rovine.

41. Z vyššie uvedených dôvodov bolo napadnuté uznesenie okresného súdu v jeho celom rozsahu zrušené, keďže i výrok okresného súdu, ktorým uložil žalobcovi podať žalobu vo veci samej, sa viaže čo by závislý výrok od rozhodnutia okresného súdu vo vzťahu k úspešnosti nároku žalobcom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému okresný súd vyhovel, avšak odvolací súd zodpovedajúci výrok napadnutého rozhodnutia okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Okresný súd v ďalšom konaní sa bude zaoberať otázkou (ne)splnenia procesných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, tak v procesno-právnej ako i vecno-právnej rovine, vyjadří sa ku skutočnostiam, o ktorých odvolací súd uviedol, že závery okresného súdu v týchto rovinách sú predčasné, bude sa tak zaoberať tvrdeniami žalovanej v odvolaní, ako i žalobcu, vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej a následnými vyjadreniami strán, ktoré boli podávané vo vyvolanom odvolacom konaní.

42. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

43. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

44. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd v senáte pomerov hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.